

El Papa ens posa al davant el drama que viuen les persones migrants

Ds, 26/09/2020 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

Aquest diumenge 27 de setembre, el papa ens convoca a celebrar la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, per així recordar la situació tràgica dels desplaçats interns, una drama sovint invisible que la crisi mundial, causada per la pandèmia de la Covid-19, ha agreujat.

En el [missatge amb motiu d'aquesta jornada](#), el papa Francesc ens recorda que a la fugida d'Egipte, també "el nen Jesús experimentà, amb els seus pares, la tràgica condició del desplaçat i del refugiat". El Papa ens posa al davant el drama que viuen les persones migrants. I és que també "en els nostres dies, milions de famílies poden reconèixer-se en aquesta trista realitat" dels refugiats, "que fugen de la fam, de la guerra i d'altres perills greus en busca de seguretat i d'una vida digna per a ells i les seues famílies".

El papa ens exhorta a vore en els qui pateixen el mateix Jesús, "present en cadascun d'ells, obligat (com en temps d'Herodes) a fugir per salvar-se". Per això, **com a cristians, els papa ens recorda que "estem cridats a reconèixer en els seus rostres el rostre de Jesucrist, afamat, assedegat, despulat, malalt, foraster i empresonat, que ens interpel·la"**. En el seu missatge amb motiu d'aquesta jornada, el papa ens vol fer vore que "els desplaçats interns ens ofereixen aquesta oportunitat de trobament amb el Senyor". I com que és "necessari conèixer per comprendre", no podem ignorar els qui sofreixen, perquè sovint, "quan parlem de migrants i desplaçats, ens limitem a números. Però no són números", com ens recorda el papa, "sinó persones". D'ací que "si coneixem les seues històries, aconseguirem comprendre" la situació que viuen, per així "fer-nos proïsmes per servir", com el bon samarità (Lc 10:33) va reconèixer en la persona malferida, el seu proïсме.

Tots sabem, com ens diu el papa, que “les pors i els prejudicis ens fan mantenir distàncies amb altres persones i ens impedeixen acostar-nos com a proïmes i servir-los amb amor”. El papa ens convida a “aproximar-nos al proïme”, cosa que “significa estar disposats a córrer riscos, com ens ha ensenyat el personal sanitari en els últims mesos” degut a la pandèmia de la Covid-19.

El papa també ens fa vore que “per a reconciliar-se és precís escoltar”, en una societat que no escolta, caracteritzada per l’aïllament i

l’individualisme. Per això “l’amor, el que reconcilia i salva, comença per una escolta activa”, tot i que “en el món de hui s’està perdent la capacitat d’escoltar”. Com ens recorda el papa, “només amb una escolta humil i atenta, podrem arribar a reconciliar-nos de veritat”. I és que “gràcies a aquesta escolta, tenim l’oportunitat de reconciliar-nos amb el proïme, amb tants descartats, amb nosaltres mateixos i amb Déu, que mai no es cansa d’oferir-nos la seua misericòrdia”.

Com ens diu el papa Francesc, “per a créixer, hem de compartir”, com ho feia la primera comunitat cristiana (Lc 4:32), ja que “l’acció de compartir era un dels seus pilars fonamentals”. Per això el papa ens posa al davant un fet important per a tots nosaltres, i és que “la pandèmia ens ha recordat com n’és d’essencial la corresponsabilitat i que només amb la col·laboració de tothom, és possible encarar la crisi”.

El papa acaba el seu missatge amb motiu d’aquesta Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, recordant-nos que **“aquest no és el temps de l’egoisme, perquè el desafiament que enfrontem ens uneix a tots”. I per això “és indispensable col·laborar per a construir”.**

Tant de bo mai no tanquem el nostre cor als germans que sofreixen i sapiguem acollir les persones que fugen de la guerra i de la fam. Tant de bo la nostra societat no miri amb indiferència ni amb recel aquests germans nostres que vénen al nostre país buscant una vida més digna.

Amb la situació dramàtica que viuen les persones que intenten creuar el Mediterrani i les qui estan internades al [camp de refugiats de Mòria](#), **cal que, urgentment, Europa afronti i solucioni aquesta tragèdia** que viuen homes, dones i nens, tractats com si fossin animals o que moren en el seu intent d’aconseguir una vida digna.